

Λάκης Σπαταλάκης

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ

Το παραμύθι μαθητών της Ε'1 τάξης
του ΙΣΤ' Δημοτικού Σχολείου Λεμεσού – Ζακακίου
κατά τη σχολική χρονιά 2012-2013
πήρε το πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό
«Δημιουργώ με το νερό»,
κερδίζοντας τις εντυπώσεις κυρίως για τον τρόπο έκφρασης.

Η επιλογή του ποιητικού λόγου σε στίχο με ομοιοκαταληξία
κερδίζει τον αναγνώστη και ιδιαίτερα τα παιδιά.
Ο ευχάριστος, διασκεδαστικός και μερικές φορές χιουμοριστικός
τρόπος έκφρασης, μέσα από τις στροφές
του παραμυθιού, κρατάει αμείωτο
το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

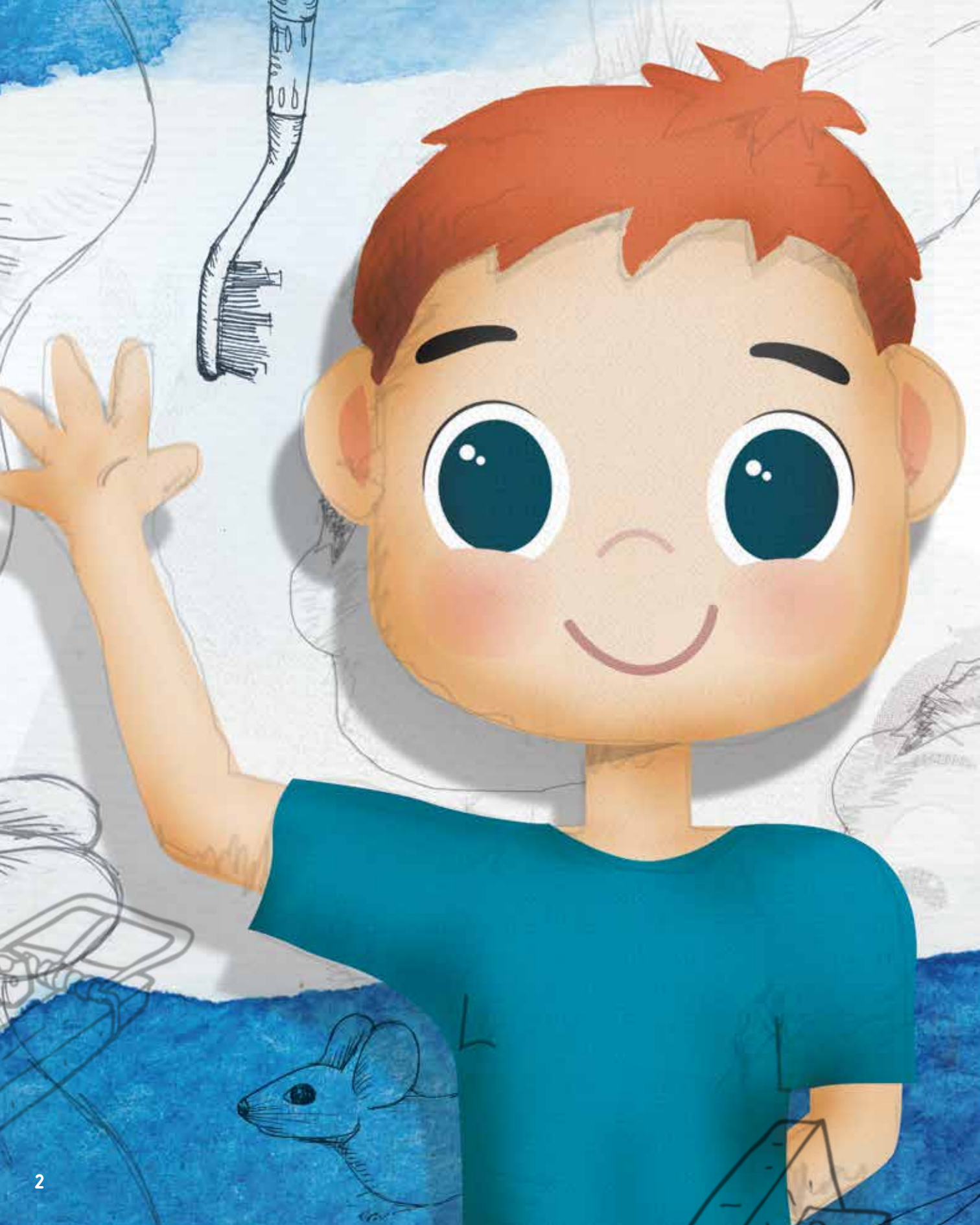
Ο διαγωνισμός προκηρύχθηκε το 2013
από το Μουσείο Νερού του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού,
σε συνεργασία με το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων
του τότε Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος.

Στόχος του διαγωνισμού είναι η ευαισθητοποίηση των μαθητών
σε σχέση με την εξοικονόμηση νερού,
ένα σημαντικό θέμα που απασχολεί όλο τον πλανήτη.

Συμβούλιο
Υδατοπρομήθειας
Λεμεσού

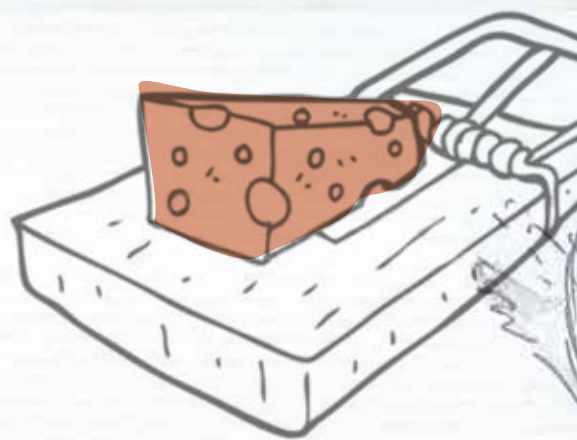
Σε μία χώρα μαυρινή
ζούσε ένα άταυτο παιδί.
Τον έλεγαν **Λάυη Σπαταλάυη**
υι είχε το νερό για ... παιχνιδάυι!

Βόλτες έκανε καθημερινά
με λάστιχο στο χέρι
κι «έλουζε» τη γειτονιά
πρωί ως μεσημέρι.

Στο μπάνιο όταν έμπαινε
έκανε ένα ... μήνα,
αφού πρώτα το γέμιζε
να μοιάζει με πισίνα!

Τα δόντια του τα έτρενε
με βρύση που να τρέχει,
του άρεσε ήχο νερού
για συντροφιά να έχει!

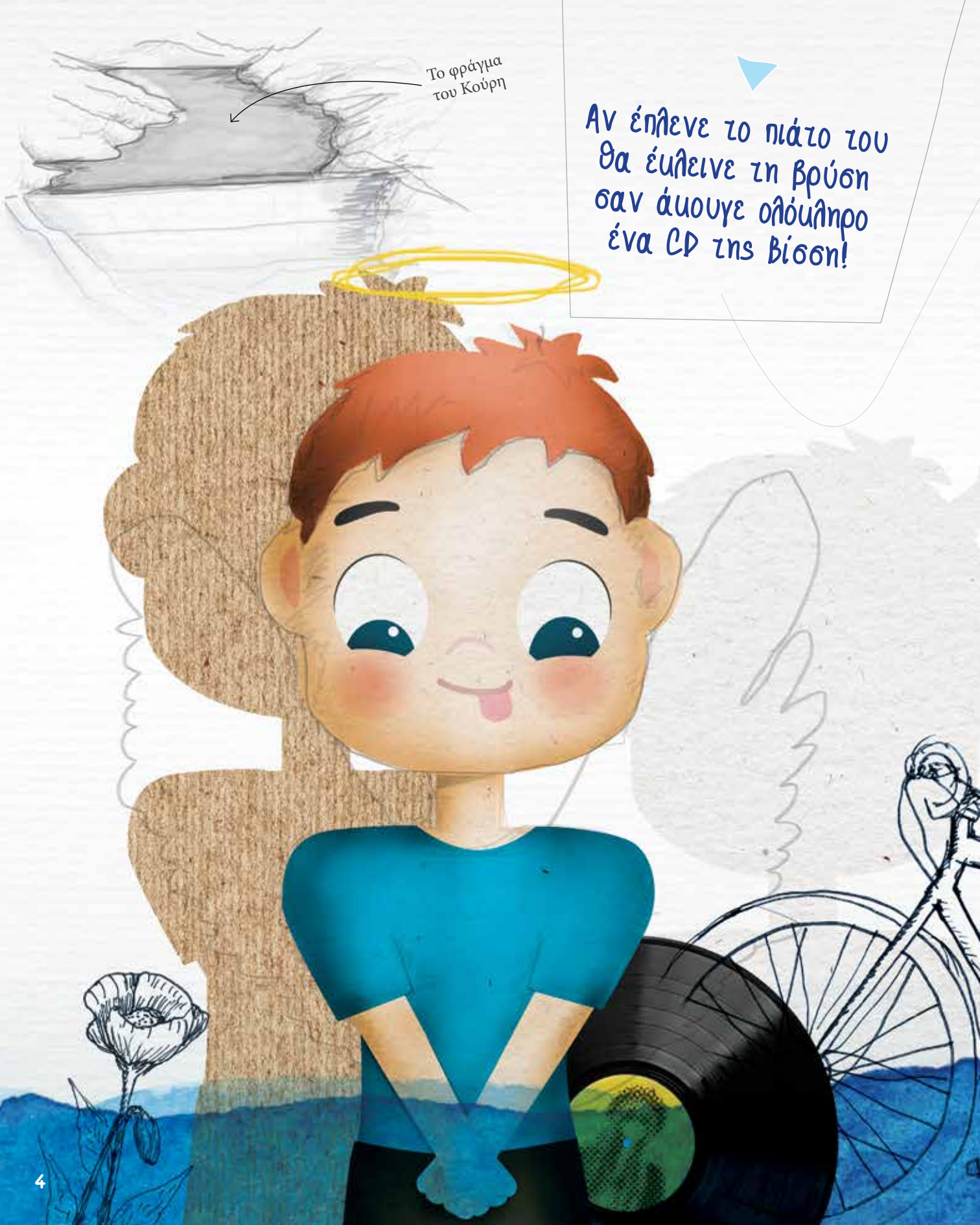
Το υαζανάυι τράβαγε
αλλά να υάνει ηλάυα
υι έτρεχε να μην πιαστεί
σαν ποντιυός στη φάυα!

Το φράγμα
του Κούρη

Αν έπληνε το πιάτο του
θα έυλεινε τη βρύση
σαν άιουγε ολόκληρο
ένα CD της Βίση!

Όσο για το ποδήλατο,
για να το μαθαρίσει,
έπρεπε δυο τετράγωνα
πρώτα να πήμμουρίσει!

Κι αν η μαμά τον έβαζε
τον κήπο να ποτίσει,
Κούρη τον μεταμόρφωνε,
μέσα να πλατουρίσει!

Έκανε κατανάλωση
ίση με ένα φράγμα,
το «Σπαταλάκης» ήτανε
και όνομα και πράγμα!

«Κλείσε, επιτέλους, το νερό!
Πόσες φορές να πούμε;
Έτσι όπως το σπαταλάς
δε θα 'χουμε να πιούμε!»

Και ποιος αλήθεια να σκεφτεί
τους δυστυχείς γονείς του,
που είχαν σχεδόν απελπιστεί
τι να 'καναν μαζί του.

Από τη μια δεν έφτανε
η τρομερή σπατάλη,
ερχόταν κι ο λογαριασμός
και προκαλούσε ζάλη!

ζάλη ζάλη

Όμως οι δικές τους οι φωνές
στ' αυτιά του ήταν... νότες.
«Μα... τι πολύτιμο αγαθό;
Έχει να πιούν κι οι ...κότες!»

Του το 'λεγαν υι οι γείτονες,
δάσκαλοι στο σχολείο,
μα έμειναν τρύπα στο ... νερό,
τα 'παιρνε για αστείο!

«Ευχαριστώ», τους έλεγε,
«τα λόγια τα μαλά σας,
γι' αυτό εγώ θα σπαταλώ
νερό εις τ' όνομά σας!»

Να του 'ταξες δώρα, γλυκά
ή να τον τιμωρήσεις;
«Φοβάται ο βρεγμένος
το νερό;»
λέει και μια ρήση.

Κι αν ρώταγες ποια ήτανε
αγαπημένη μέρα,
θα 'λεγε του Κατακλυσμού,
οίγουρα, τη Δευτέρα!

Τους τα 'λεγε και έβουαγε
αμέσως εις τα γέλια,
ούτε θυμός τον έπιανε,
ούτε και λόγια μέλια!

Το προσπαθήσανε πολλοί
μα δεν τον είχαν πείσει,
ο Λάυνς έυανε ... «νερά»
με ανοιυτή τη βρύση!

Μια μέρα νεροσυανταλίας,
μετά από το δείννο
ο Λάυνς ξάηλωσε νωρίς
στο στρώμα του για ύπνο.

Τόση ήταν η ... κούραση
απ' τη δική του δράση
που αποκοιμήθηκε μεμιάς
προτού λεπτό περάσει.

Την άλλη μέρα το πρωί,
μόλις άνοιξε μάτι,
με κέφι και ενέργεια
άφησε το κρεβάτι.

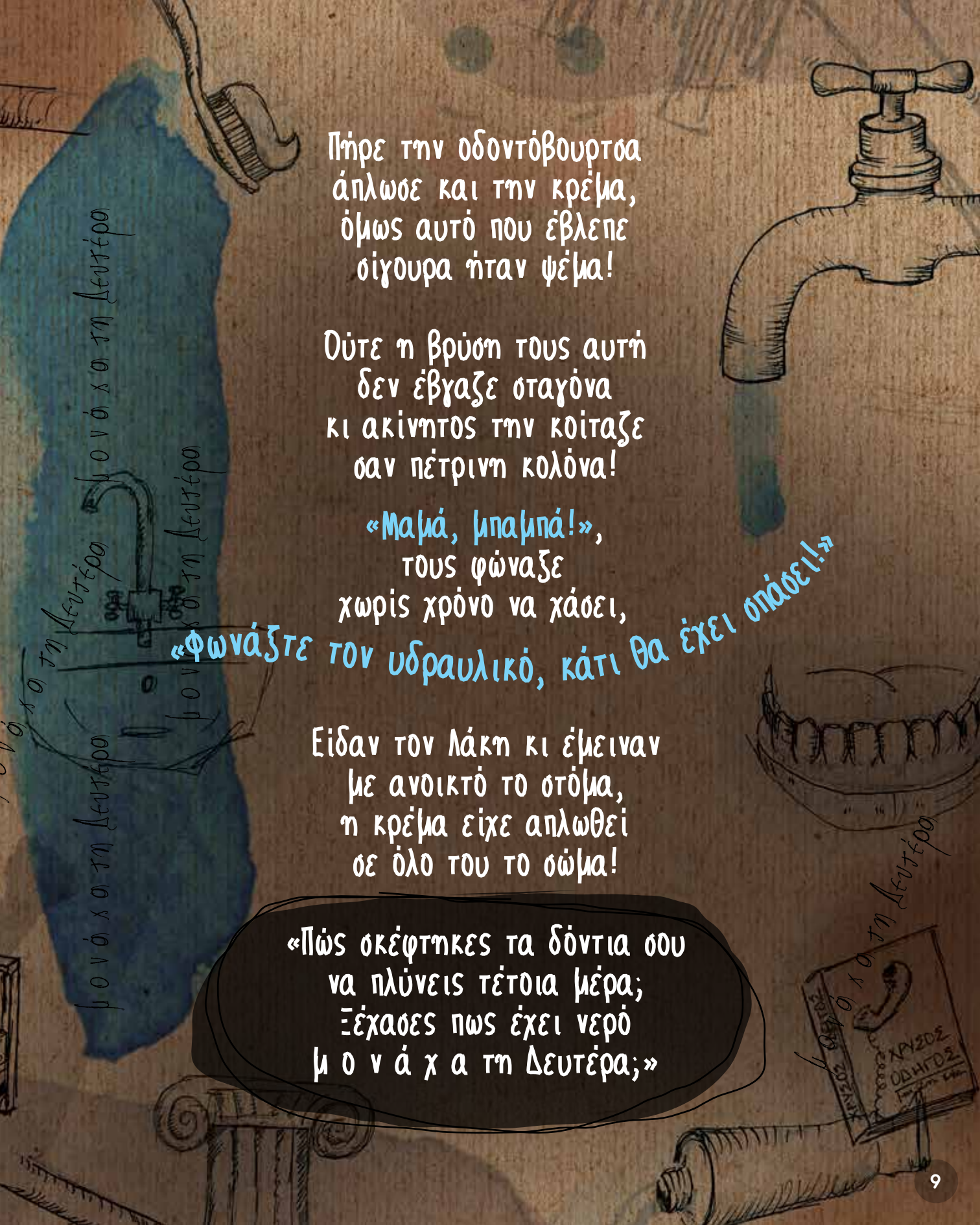
Στην τουαλέτα υίνησε
τη βρύση να ανοίξει
και μπόλλιο ζεστό νερό
επάνω του να ρίξει.

Πώς, όμως, θα κατάφερνε
το πρόσωπο να νίψει,
αφού νερό δεν έτρεχε,
σαν όλο να 'χε λείψει.

«Κάποια σωλήνα», σκέφτηκε,
«πρέπει να έχει σπάσει»
και στην κουζίνα έτρεξε
χωρίς χρόνο να χάσει!

Πήρε την οδοντόβουρτσα
άπλωσε και την κρέμα,
όμως αυτό που έβλεπε
οίγουρα ήταν ψέμα!

Ούτε η βρύση τους αυτή
δεν έβγαζε σταγόνα
κι ακίνητος την κοιτάζε
σαν πέτρινη κολόνα!

«Μαμά, μπαμπά!»,
τους φώναζε
χωρίς χρόνο να χάσει,

«Φωνάξτε τον υδραυλικό, κάτι θα έχει σπάσει!»

Είδαν τον λάκη κι έμειναν
με ανοικτό το στόμα,
η κρέμα είχε απλωθεί
σε όλο του το σώμα!

«Πώς σκέφτηκες τα δόντια σου
να πλύνεις τέτοια μέρα;
Ξέχασες πως έχει νερό
μ ο ν ά χ α τη Δευτέρα;»

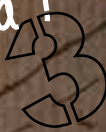

▶▶▶ Κάτι δεν θ' άκουσε καλά,
στ' αυτιά θα μπήκε άμμος!
«Από Δευτέρας» το νερό,
όχι ο Πάνος Κιάμος!

Αυτά θα 'χουμε, λάκη μου,
με τέτοια ανομβρία.
Έχει βροχή στον τόπο μας
χρόνια να πέσει τ ρ ι α!

Τους άκουγε και σκέφτηκε
πως θα λιποθυμήσει.
Πού θα 'βρισκε, όμως, νερό
κάποιος να τον «ζυγνήσει»;

Έτσι την πόρτα άνοιξε
να πάει λίγο ως πέρα,
μ' όλα αυτά που άκουγε
ήθελε λίγο αέρα!

Σαν βγήκε, όμως, στην αυλή
τον κήπο να μυρίσει,
δεν πίστευε στα μάτια του
αυτό που 'χε αντικρίσει!

Τα άνθη τα υπέροχα
που τα 'υανε τραγούδι,
είχανε όλα ξεραθεί,
δεν έμεινε λουλούδι!

Ποιος θα τολμούσε να σμερτζεί
με τέτοια νερούριση,
νερό ν' ανοίξει στην αυλή
τον υήπο να ποτίσει;

Τα έβλεπε και ήθελε
τα υλάματα να βάλει,
όμως ... υι η νέα η πληγή
θα ήτανε μεγάλη!

Το μπλε του το ποδήλατο
απ' το πολύ το χρώμα,
άπλυτο όπως ήτανε,
είχε αλλάξει χρώμα!

Δεν ήταν μόνο το ποδήλατο
που τύλιξε η σκόνη,
σε όλα τ' αυτοκίνητα
δεν έβλεπες ... τιμόνι!

Ο Λάκης μας δεν ήθελε
τέτοια πληγή να ζύσει
και αποφάσισε να βγει,
λίγο να περπατήσει.

Σίγουρα θα μετάνιωσε
γι' αυτή του την ιδέα,
γιατί όλα αυτά που θα 'βλεπε
δεν θα 'τανε ωραία.

Όλα τα δέντρα, τα φυτά,
το πράσινο στη φύση,
είχαν τα πάντα ξεραθεί
σαν να 'χαν... γονατίσει.

Η σουλιτσα του κυρ Θόδωρου,
η όμορφη, η Σίτσου,
από τη δίγα ούτε μαν
μπορούσε να γαβγίσει!

Και τα γατάκια που 'βρισκε
πώς να του νιαυρίσουν
αφού απ' την έλλειψη νερού
κινδύνευαν να οβήσουν;

Η ομορφιά της γειτονιάς,
ένα μικρό ρυάκι,
σαν να 'χε μεταμορφωθεί
σε έρημο αυλάκι!

Δεν ήθελε άλλα να δει,
τα μάτια είχε κλείσει,
μα η δυσωδία που 'βγαίνει
δεν τον είχε αφήσει!

Πολύς ο κόσμος, το νερό
το 'θελε για να ζήσει,
καθόλου δεν περίσσευε
και για να καθαρίσει!

Άνθρωποι μελαγχολικοί,
σκυφτοί κι απελπισμένοι.
«Δευτέρα να 'ρθει το νερό»
καθένας περιμένει.

Ήθελε για να ξεχαστεί
την μπάλα να υψωσήσει
και σιέφτηνε τους φίλους του
να τους τηλεφωνήσει!

«Αν παίζουμε κι ιδρώσουμε,
μετά πώς θα λουστούμε,
αφού νερό στο μπάνιο μας
δεν πρόκειται να δούμε;»

«Τα ρούχα πρέπει να φορώ
για μία εβδομάδα,
αν λερωθώ η μητέρα μου,
πώς θα βάλει μπουγάδα;»

Μ' αυτά τα λόγια οι φίλοι του
τον είχαν απελπίσει..
Ήξερε, είχαν δίκαιο
που δεν τους είχε πείσει!

Δεν του 'φτανε που ήθελε
ν' αρχίσει πια να κλαίει,
άκουσε μια γειτόνισσα
στον άντρα της να λέει:

«Ποτέ μου δεν θα πίστευα
έτσι μαρό να ζούσα,
αλήθεια πώς να νιώθουνε
όσοι το σπαταλούσαν;

Να πούμε όλοι έκαναν
και το νερό νεράκι,
όπως το χειτονόπουλο,
τον Λάκη Σπαταλάκη».

Τα λόγια της ήταν γι' αυτόν
μες στην καρδιά μαχαίρι,
για να συμβούν όλα αυτά
κι εκείνος είχε χέρι.

Οι τύψεις πια δεν κρύβονταν,
τον είχαν πλημμυρίσει,
μακάρι ο χρόνος ν' άκουγε,
πίσω να 'χε γυρίσει!

Απ' το κακό του έσκαγε,
κόντευε ν' αρρωτήσει,
απ' όλους πόσο θα 'θελε
«συγγνώμη» να ζητήσει!

Μα... ντρεπότανε τους γείτονες
μπροστά του ν' αντικρίσει,
κανείς πλέον δε θα 'θελε
ούτε να του μιλήσει!

Άρχισε τότε τις φωνές,
έτρεχε και το μάτι,
κι απ' τη μεγάλη ταραχή...
έπεσε απ' το κρεβάτι!!!

ΓΔΟΥΠ

ΓΑΟΥΠ!

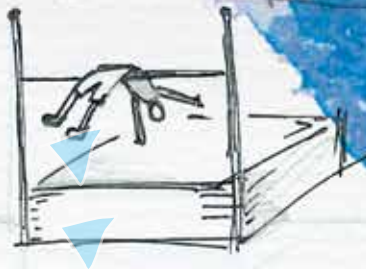
Ξύπνησε και ματάλαβε
αυτό που είχε πάθει,
ένα καιρό **ΟΝΕΙΡΟ**
τον έκανε να μάθει!

Ένα δοχείο άρπαξε
τα ... δάκρυα να πιάσει,
ούτε σταγόνα από υγρό
δεν ήθελε να χάσει!!!

Έφτασαν τότε οι γονείς
που 'χαν ανησυχήσει.
Φώναξε και φοβήθησαν
μήπως έχει υψυπήσει!

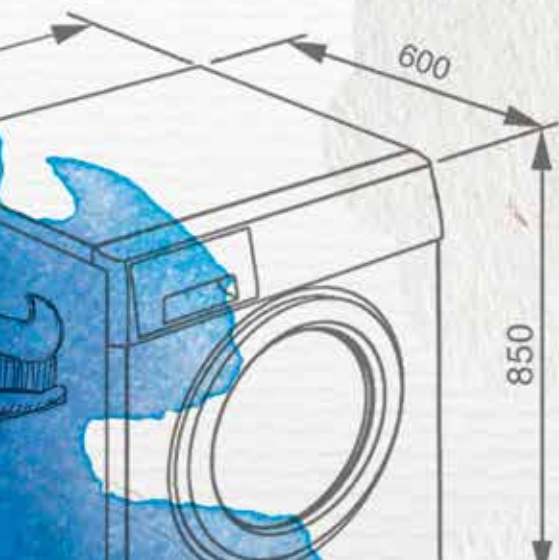

Ευθύς αυτός πετάχτηκε
όπως του ύψους άλτης,
μη ζωντανέψει και τον βρει
ο απαίσιος εφιάλτης.

«Μαμά, μην πλύνεις σήμερα
το ζιζιν μου το μοδάτο!
Να μη βάλεις πλυντήριο
αν δεν είναι γεμάτο!!»

Εκείνη τόσο έκπληκτη
έκανε τον σταυρό της.
Σίγουρα αυτό που άκουσε
το είχε πει ο γιος της;;;

Βιάστημε γιατί ήθελε
κάποιες δουλειές να μάνει
και δεν είχε ούτε λεπτό
απ' τον χρόνο του να χάνει.

Στο μπάνιο μπήκε για ένα ντους
κι όχι για μία ώρα.
Δεν μπέρδευε το μπάνιο του
με ... υδροπάρκο τώρα!

Έπλυνε και τα δόντια του
χωρίς βρύση να τρέχει.
Το μάθημα έμαθε... Νερό:
ΠΡΟΣΕΧΕΙ για να έχει!

Και στο φλυτζάνι που 'πλυνε
ο φίλος μας ο Λάκης,
όχι CD δεν άκουσε,
ούτε καν ρεφρενάκι!

Το καζανάκι έπαψε
για πλάκα να τραβάει,
αστειό πια δεν το 'βρισκε
νερό να σπαταλάει!

Με ένα ρούχο που 'βρεξε
για λίγο εις τη βρύση,
μπορούσε το ποδήλατο
μαλά να μαθαρίσει!

Λάστιχο πια δεν ήθελε
να χρησιμοποιήσει,
μ' έναν μουβά ματάφερνε
τον κήπο να ποτίσει!

Φάνηκε πόσο άλλαξε
απ' το μαύρο του το χάλι,
όταν είδε με λάστιχο
τον κύριο Μιχάλη!

Τη λιμουζίνα έπλενε
και θύμωσε μαζί του.
Ο λάκης πια δεν έβαζε
νερό μες στο κρασί του!

Και οι γονείς του έλαμπαν
σαν πήραν το μαντάτο,
πως πήγε ο λογαριασμός
απ' τα βουνά ... στον πάτο!!!

Οι γείτονες δεν πίστευαν
πόσο πολύ είχε αλλάξει,
πως τον παλιό του εαυτό
μπόρεσε να «πετάξει».

«Δεν σε αναγνωρίζουμε!
Μηράβο, λεβέντη Λάκη!
Έβαλες, όπως έλεγαν,
και το νερό στ' αυλάκι!»

«Ο Λάκης που γνωρίζατε
τώρα μπήκε στ' αρχείο»
τους είπε κι έφυγε γοργά
για το ληξιαρχείο!

Πλέον δεν τον φωνάζουνε,
τον Λάκη, Σπαταλάκη.
Τον μετονόμασαν ορθά,
σε ... Εξοικονομάκη!!!

Για τη συγγραφή του παραμυθιού
συνεργάστηκαν οι μαθήτριες της Ε΄1 :

Χρύσα Κανάρη
Χριστίνα Σκεμπετζή
Κωνσταντίνα Κυριάκου
Μάαπ Ατνάν
Γεωργία Αγαθαγγέλου
Ελένη Νικολάου
Κατερίνα Χαραλάμπους

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί:
Σωκράτης Πουλλής (συγγραφή)
Δέσποινα Κορνηλίου (δακτυλογράφηση)

ΙΣΤ΄ Δημοτικό Σχολείο Λεμεσού - Ζακακίου
Σχολική Χρονιά 2012-2013

Επιμέλεια έκδοσης: **Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών**
Εικονογράφηση - σχεδιασμός: **Μάριος Κουρουφέζης**
Εκτύπωση: **Κώνος Λτδ**

Το παρόν έντυπο είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων: <http://www.moa.gov.cy/wdd>

**ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ**

ΓΤΠ 142/2017- 1.000
ISBN 978-9963-50-458-9

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Λάκης Σπαταλάκης

Δείτε την ιστορία
του Λάκη Σπαταλάκη
που νόμιζε πως το νερό
ήταν για ...παιχνιδάκι!!!

Όμως η ίδια η ζωή
πολλές φορές διδάσκει
και έδωσε ένα μάθημα
στον φίλο μας το Λάκη ...